

Verhaal

Den Haag moordstad.

Het is Prinsjesdag, het is de derde dinsdag in september 2007.

Ambtenaren uit de provincies zijn te gast in het Provinciehuis Zuid Holland aan de Koningskade in Den Haag. Op het programma staat een bezoek aan het Binnenhof bij de intocht van de Gouden Koets en -voorafgaand daaraan- een verkenning van de Haagse binnenstad.

Die verkenning kunnen ze maken per voet, per fiets en per boot.

Per boot?

Ja, in Den Haag kun je varen. In Den Haag kun je met de rondvaartboot 'De Ooievaart' vanaf de Bierkade door de binnenstad varen.

De schipper staat klaar en maant het gezelschap snel in te stappen en te gaan zitten. 'Jullie moeten om 1 uur op de Binnenhof zijn! Nou dan!'

Daar zitten we. Op bankjes van 30 centimeter hoog.

De roodharige griffier uit Leeuwarden, een juriste, een beleidsmedewerker uit Middelburg, een blonde voorlichtster uit Zwolle en ik.

De blonde voorlichtster uit Zwolle brengt wat beweging in ons gezelschap door te gaan staan, rond te lopen, foto's te maken, te zwaaien en oehoe te roepen naar voorbijgangers op de gracht.

Bij het naderen van een brug, riepen we in koor: 'Zitten!!!'

Tijdens het varen gaat de schipper het rijtje van de aan de gracht woonachtige bekende Nederlanders af.

Crème de la crème woont er of heeft er gewoond: de behangkoning John van Sweeden, Paul van Vliet, de hele Haagse penoze...!

'Kennen jullie Sam Klepper? Sam Klepper en John Mieremet? Volbloed Hagenezen! Hebben hier gewoond, zijn hier vermoord.....

Dat schoolgebouw daar is een dansacademie en daarnaast woont Koos Hertogs. Wel eens van gehoord, Koos Hertogs? Hij heeft binnen een maand 3 meisjes van de dansschool vermoord. Niemand durft nu meer naar die dansschool. Ze hebben 'm moeten sluiten....

In dat witte huis woonde Mata Hari. Op die Mata Hari kwamen alle hoge heren af.. als vliegen op de stroop. Hoge militairen, ministers, Prins Hendrik....ze wisten het van elkaar...

Op Prinsjesdag mocht natuurlijk Prins Hendrik!'

We varen langs de Schilderswijk.

'Het aantal moorden dat hier is gepleegd! Je wilt het niet weten.... Weet je wie daar rechts heeft gewoond? Blonde Dolly! Die was ook zeer bekend. Dat was een hoer voor hoog en laag, mijn vader liep er ook. Voor 5 gulden, daar stond hij een uur voor in de rij. Blonde Dolly had een vriendelijk woord voor iedereen, die discrimineerde niet.... Toch had ze een vijand, want ze is in dat huis op een gruwelijke manier vermoord'

Het wordt drukker op de gracht, er loopt politie, de weg wordt afgezet. We zijn kennelijk vlak bij de Binnenhof.

Op een brug gebaren mensen ons te stoppen.

'Terug! Ga terug!' roepen ze.

De schipper mindert gas, maar vaart langzaam verder. Hij roept: 'Ik heb vergunning hoor. Ik moet om 1 uur met dit gezelschap op het Binnenhof zijn!'

‘Ga terug! Hier ligt een dooie!’

Inderdaad, daar drijft een plastic tas en een persoon met lange slierten haar en een kale plek op het hoofd.

We varen er bijna overheen.

M’n mond valt open.

De roodharige griffier uit Leeuwarden zit inééngedoken met zijn handen tussen de benen. Hij zegt brrrrr.. en schudt met zijn hoofd heen en weer.

De blonde voorlichtster springt opgewonden rond en maakt foto’s. ‘Kijk’, zegt ze: ‘Een lijk! Jessus!’

Er zit geen rem op ‘De Ooievaart’, maar wel een achteruit. De schipper vloekt. Hij keert het schip. Hij zegt: ‘Dat Binnenhof kunnen we nu wel vergeten, sorry, maar we gaan terug naar de Bierstraat’.

We zeggen niks, we zitten er stil bij, we zijn in elkaar gezakt op zitbankjes van 30 centimeter. De schipper zegt: ‘Let op. Morgen staat er niet in de krant: Moord in Den Haag. Morgen staat er in de krant: Moord in de Haagse Schilderswijk! De Schilderswijk is al zo bekend als de bonte hond en nu dit nog..’.

‘Je was er anders net nog zo trots op!’, zegt de beleidsmedewerker uit Middelburg. Hij heeft de hele vaartocht niks gezegd en nu lucht hij zijn hart.

In het Provinciehuis aan de Koningskade brengen het wandelgroepje en het fietsgroepje verslag uit van hun bevindingen die dag.

De één is nog enthousiaster dan de ander. De I-phones met foto’s van de Gouden Koets en van de Staphorsters in klederdracht gaan van hand tot hand.

Wanneer het vaargroepje aan de beurt is, zeg de roodharige griffier: ‘We kwamen door de Schilderswijk. Daar konden we niet verder, er lag een lijk in de gracht.’

De blonde voorlichtster uit Zwolle laat de foto’s van het lijk zien. Jessus!

‘Sorry hoor!’ zegt de gastvrouw van de Provincie Zuid Holland, ‘U wilt nu wel naar huis zeker? Dan moeten we maar afsluiten!’

De volgende dag zit ik in m’n comfortabele bureaustoel voor het pc-scherf en kijk wat er in de Haagsche Courant staat.

Er staat: ‘Op Prinsjesdag moord in de Haagse Schilderwijk.’

Ik doe mijn handen tussen m’n knieën, schudt met m’n hoofd heen en weer en zeg: ‘Brrrrr..!’